

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 11CoP/373/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200178  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1719200178.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváariovej, v právnej veci starostlivosti súdu o deti V.: L., nar. XX.XX.XXXX, mal. M., nar. XX.XX.XXXX a L., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, Moyzesova 2, Pezinok, deti rodičov: matka - E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č.XXX, a otec - F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, zastúpený advokátkou JUDr. Denisou Hostačnou, so sídlom AK Dunajská 4, Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/19/2019-77, zo dňa 28.05.2019, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného na L., nar. XX.XX.XXXX a maloletého M., nar. XX.XX.XXXX a L., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloleté deti“). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, pričom poukázal na to, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola naposledy upravovaná vyživovacia povinnosť pre vtedy maloleté deti pred jeden a pol rokom a od tejto doby potreby maloletých detí vzrástli. Poukázal na to, že L. navštevuje strednú školu, dochádza do Bratislavy. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou otca a poukázal na fakt, že otec už dvadsať rokov pracuje v jednej firme za minimálnu mzdu 504 eur netto, pričom priemerná mzda za rok 2018 dosiahla sumu 1000 eur, otec vykonáva kvalifikovanú prácu elektrikár a počas manželstva mal príjem, spolu s fuškami okolo 1000 eur. Je pravdepodobné, že pokiaľ by otec chcel vykonávať prácu aj počas voľného času, má štyri vyživovacie povinnosti, tak je vysoký predpoklad, že by si prácu, resp. brigádu navyše našiel. Matka má príjem okolo 340 eur mesačne a popri starostlivosti o štyri deti si privyrába upratovaním. Súd prvej inštancie neprihliadol na námietku právnej zástupkyne otca, ktorá rozporovala matkou vyčíslené priemerné mesačné výdavky na tri deti 285 eur na 16 ročné dieťa a po 223 eur na 13,5 ročné deti, nakoľko tieto výdavky považoval súd prvej inštancie za podhodnotené, ani nie za primerané. Súd prvej inštancie zohľadnil vek maloletých detí, ich školské a mimoškolské aktivity, otcom navrhované výživné by nezabezpečilo potreby maloletých detí, pričom je otáznne, aké potreby by matka maloletým deťom z takéhoto výživného zabezpečila. Takto zníženým výživným (60 eur na L., a po 50 eur na maloleté deti) by boli ohrozené práva a právom chránené záujmy maloletých detí. V súčasnosti otec matke poukazuje na tri deti mesačne výživné 200 eur, čo činí 6,66 eur na jeden deň pre tri deti, čo je s poukazom na účel výživného neprípustné. Poukázal aj na to, že matka zabezpečuje bývanie, osobnú starostlivosť deťom a postoj otca k jeho vyživovacej povinnosti, vyhodnotil súd prvej inštancie ako nezodpovedný a v rozpore so záujmom troch vtedy maloletých detí. Súd prvej inštancie uplatnil aj princíp potenciality príjmov a neprihliadol na skutočné faktické príjmy povinného

rodiča, ktoré dosahoval v čase vyhlásenia rozsudku. Vychádzal z príjmu, ktoré povinný rodič by mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania, dopyt na trhu práce, región, v ktorom otec žije. Súd prvej inštancie z uvedených dôvodov návrh otca na zníženie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletých detí, pričom namietal, že súd prvej inštancie nezistil úplne skutočný stav, neskúmal majetkové pomery a možnosti oboch rodičov, nielen otca maloletých detí. Spochybnil argumentáciu súdu, že priemerná mzda v bratislavskom kraji je v súčasnosti 1000 eur, avšak opomenul súd skutočnosť, že táto suma v sebe koncentruje všetky zamestnania v rámci bratislavského kraja od top manažérov, zamestnancov zahraničných firiem až po nižšie ohodnotené platové pozície. Domnienka, že môže dosahovať vyšší príjem, nie je ničím podložená, predložil do spisu inzeráty na pracovné pozície elektrikára, v ktorých je uvedená minimálna mzda ako základný plat. Poukázal na to, že priemerná mzda v pozícii matky, ako administratívneho pracovníka sa pohybuje vo výške 919 eur brutto, je otázne, prečo matka fakturuje 340 eur mesačne, čo je suma nižšia než minimálna mzda, keď podľa jej vyjadrenia pracuje v autoškole 6-8 hodín denne, čiže bežný pracovný čas. Spochybňoval priemerné mesačné výdavky na maloleté deti, matka po rozvode s otcom obdržala 42 000 eur z vypořádania BSM, dostala sa do výhodnejšej pozície, s čím sa súd nevysporiadal. Matka nadhodnotila priemerné mesačné výdavky na maloleté deti a zavádzala aj v ďalších veciach ohľadom detí. Skutkový stav, ktorý zistil súd, je zjavne rozdielny od skutočného stavu. Výživné má byť určené v takej výške, aby povinná strana ho bola schopná v pravidelných intervaloch skutočne platiť a nie určené neprimerane k jeho platovým možnostiam. Rád by prispieval vyššou sumou, avšak toto nedokáže. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal ani s exekúciami, ktoré sú voči nemu vedené práve za zameškané výživné na maloleté deti. Vzhľadom na nemožnosť uhrádzania výživného bola podaná na neho aj obžaloba vo veci zanedbania povinnej výživy. Žiadal zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátiť vec na ďalšie konanie.

3. Kolízny opatrovník na odvolanie otca uviedol, že odporúča rozsudok súdu prvej inštancie ako správny v celom rozsahu potvrdiť. Zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí, pretože aj takto stanovené výživné je na vek a odôvodnené potreby maloletých detí nepostačujúce.

4. Matka sa na odvolanie otca nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), kedy nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1 a § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletých detí nie je dôvodné, rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil a v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7. Hmotnoprávnou podmienkou zmeny vyživovacej povinnosti podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, je preukázanie takej zmeny pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu vyživovacej povinnosti, v danom prípade zníženie výživného. Súd prvej inštancie sa uvedeným ustanovením aj riadne spravoval a takúto zmenu pomerov nezistil, s čím sa stotožnil aj odvolací súd. Z obsahu spisu vyplýva, že posledným rozhodnutím Okresný súd Pezinok, č.k. 12P/99/2017, zo dňa 31.10.2017 zaviazal otca detí prispievať na výživu vtedy maloletého L. sumou 130 eur mesačne a na maloletého M. a L. po 120 eur mesačne od 01.11.2017. Otec podal návrh na zníženie výživného 28.01.2019. Tak, ako správne konštatuje súd prvej inštancie, od uvedenej doby nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, keďže majetkové pomery otca sa od tejto doby nijak nezmenili a naopak plynutím času potreby maloletých detí sa zvýšili, keď najstarší syn L. bol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie blízky veku dospelosti, ktorého potreby je potrebné poukazovať na potreby dospelého človeka, navýšené o potreby na prípravu na budúce vzdelávanie. Vyživovacia povinnosť každého rodiča je jeho prvoradá povinnosť a túto je povinný si plniť aj na úkor svojich potrieb, resp. je povinný si usporiadať svoje finančné pomery tak, aby bol spôsobilý zabezpečiť odôvodnené potreby dieťaťa. Neobstojí ani námietka otca, že matka vykazuje príjem 340 eur mesačne, keď taktiež by mohla dosahovať vyšší príjem, keď vzhľadom na určené výživné, ktoré je stanovené skôr v dolnej hranici, by takúto výšku výživného vyššie dosahovaný zárobok matky neovplyvnil. Otec nemôže prenášať vyživovaciu na deti výlučne na matku, keď táto zabezpečuje

celodennú starostlivosť o deti. Na vyživovacej povinnosti sú povinní podieľať sa primerane obidvaja rodičia, nemožno ani konštatovať, že náklady na maloleté deti sú nadsadené, keď tieto sa tiež pohybujú, vzhľadom na ich vek a všetky potreby, ktoré je potrebné výživným uspokojiť ako podhodnotené. Je potrebné uviesť, že matka zabezpečuje starostlivosť o štyri deti, pričom rovnakou mierou je povinný sa podieľať na výžive detí aj ich otec, výživné je zákonným nárokom každého dieťaťa, ktoré nie je schopné sa samé živiť a povinnosťou každého rodiča. Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietky otca, týkajúce sa exekúcií pre neplatenie výživného, či podanej obžaloby vo veci prečinu zanedbania povinnej výživ, keď uvedená skutočnosť nie je podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podporilo aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý nesúhlasil so znížením výživného, pretože takéto rozhodnutie nie je v záujme maloletých detí. Výživné tak, ako ho navrhoval otec maloletých detí by nezabezpečilo takmer žiadne potreby detí. Nebolo možné nechať bez povšimnutia ani platobnú disciplínu otca, týkajúcu sa plnenia vyživovacej povinnosti, keď tento si neplní výživné riadne a včas. Pri posudzovaní nákladov na maloleté deti je potrebné vychádzať so všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb, ktoré sú pre deti v tomto veku špecifické, ako aj je potrebné prihliadať na ich mimoriadne potreby, čím sa súd prvej inštancie spravoval. Skutočnosť, že výživné doposiaľ bolo určované pod hranicou odôvodnených potrieb maloletých, nie je možné a spravodlivé od matky požadovať, aby sústavne ona znášala vyživovaciu povinnosť voči deťom. Odvolací súd ani neuveril tvrdeniu otca, že svojich klientov stratil potom, čo mu matka detí zobrala mobil a prišiel o príjem, ktorý mal v čase trvania manželstva. Otec nepreukázal žiadne zdravotné, alebo pracovné obmedzenia, aby nemohol dosahovať vyšší príjem.

8. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, odvolaniu otca nebolo možné vyhovieť, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne podľa § 387 CSP.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).